निषुर्जिनिता श्रचीभिः। यसिन्द्रमे योन्यां गर्भाष्यनः

शाशीर्थितः श्रतधार् उत्तः । दुहेन कुमीर खधां पित्रथः । मुख्र सद्य शिर्डत्सद्न । जिह्ना पविचेन मित्रना सर सरस्वती । चण्यनपायुर्भिषगस्य बार्लः । वित्तर्नशेयोह रसा तरस्वी । अश्विभ्यां चक्षुरस्तं ग्रहान् भ्यां। छागेन तेजी हविषा श्रतेन । पक्षाणि गोधूमः क्ष-खेरतानि । पेशान श्रुक्तमितं वसाते ॥ ४ ॥

श्रविन मेषान सिवीर्थ्याय। पाणस्य पन्धा श्रम्हता य-हाम्यां। सरस्वत्युपवाकैर्थ्यानं। नस्यानि बहिर्बद्रैरिजंजा-न। इन्द्रस्य रूपम्हष्मो बलाय। कर्षाभ्याः श्रोचमम्हतं यहाभ्यां। यवान बहिर्भुवि केसराणि। कर्कन्धुयज्ञे म-धुसार्घं मुखात्। श्रात्मनुपस्थेन दकस्य लोमं। मुखे भश्रुणिन व्याघ्रलामं॥ ५॥

विशान शोर्षन् यश्रमे श्रिय शिखा। सिश्हस्य लोम विषितिन्द्रयाणि। अर्जान्यात्मन् भिषजा तद्श्रिना। आत्मानमङ्गेः समधात्मरं स्वती। इन्द्रस्य रूपश्र शत-मानमार्यः। चन्द्रेण ज्योतिर्मृतं द्धाना। सरस्वती योन्यां गर्भमन्तः। अश्विभ्यां पत्नी सुरुतं विभित्ति। अ